

Kammarrätten

RÄTTSFALL

Avdrag för kostnaderna för nedrivning av brandskadad byggnad medgavs ej

En person, N., ägde ett sommarställe, vilket vid slutet av år 1946 härjats av eldsvåda. Vid denna, som varade i icke mindre än 19 timmar, hade N. av brandmännen tillfrågats, huruvida det vore dennes önskan, att huset till väsentliga delar skulle brinna ned, detta i syfte att N, som hade för avsikt att låta återuppföra byggnaden, skulle få viss minskning i kostnaderna för nedrivningen av de brandskadade väggarna. Av pietetsskäl (byggnaden vore N:s fädernehem) hade N. emellertid önskat att så mycket som möjligt av byggnaden skulle räddas.

Sedan N. under ettvar av åren 1947 och 1948 på platsen, där den brunna byggnaden varit belägen, låtit utföra vissa byggnadsarbeten

skulle hava ägt rum även om tvång icke förelegat. RR ändrade emellertid KR:s utslag, enär med hänsyn till vad i målet blivit upplyst angående de förhållanden, under vilka ifrågavarande aktier avyttrats, sådan tvångsförsäljning som avses i ovannämnda förordning måste anses hava varit för handen, samt i målet icke förebragts någon omständighet, som gäve skäl till antagande att avyttringen skulle ägt rum även om tvång ej förelegat.)

för en kostnad av inalles över 100.000 kr., hade han i sin år 1949 för taxering i mantalsskrivningskommunen avgivna självdeklaration yrkat avdrag för kostnaderna för vissa reparationsarbeten av de icke eldhärjade delarna av byggnaden ävensom för nedrivning av de genom branden skadade väggarna m. m. med tillhoppa omkring 15.000 kr.

Då N. av förbiseende underlåtit att vid deklarationens upprättande yrka allmänt avdrag för det i ifrågavarande fastighet uppkomna under-skottet, ingav han till vederbörande PN en skrift, däri han framställde yrkande om dyl. avdrag.

Med förmälan bl. a. att de till cirka 6.000 kr uppgående utgifterna för omförmälda rivningsarbeten ej kunde hänföras till kostnader för reparation av fastigheten beslöt PN att medgiva N. viss del av det sålunda yrkade avdraget för under-skott.

Hos KR anförde N. besvär över beslutet; i besvären fullföljde N. sin förenämnda talan.

Vederbörande TI hemställde i avgiven förklaring om avslag å besvären under framhållande beträffande rivningskostnaderna att dylika, nödvändiggjorda genom brand, vore att jämställa med kapitalförlust.

Genom utslag den 25 april 1951 fann KR ej skäl att göra ändring i PN:s beslut.